

per aspera ad astra

Світло правди

Газета розповсюджується **безкоштовно**

«Світло правди» №23(97) березень 2010 видання Молодіжної комісії Івано-Франківської єпархії УГКЦ

Сповідь - джерело очищення душі

перетворюється вона на просту формальність? Хтось запитав: "Тоді, може, взагалі не треба йти?" Якраз, навпаки, треба йти. Але вміємо себе переконати в тому, наскільки Сповідь важлива для нашої душі. А, коли ми це зрозуміли, тоді чому відкладаємо корисну річ для нашої душі?

Кожен з нас старанно дбає про своє тіло: вмиває, доглядає його. Чому ж тоді інколи ми байдужі до своєї душі? Уявімо на хвилинку, що ми не вмивалися би протягом довго часу. Що тоді з нами було би? Наші ближні, мабуть, близько не змогли би підійти до нас? У духовному плані є щось подібне. Але різниця в тому, що гріх запаху не має. Він спричиняє лише негативні наслідки.

Як багато людей має певний сором йти до сповіді, бо для них важливо є, що про них подумає священник. Часто у таких випадках чиниться святотатська сповідь через приховання певних гріхів.

Одна жінка запитала в священника, в якого щойно сповідалася: "Отче, що ви думаєте про мене після того, що я вам розповіла у сповіді?" "Я думаю, що ви - свята", -була його відповідь.

Не треба соромитися тоді, коли приступаємо до сповіді. Це необхідно було робити тоді, коли чинили гріх. А коли йдемо до сповіді, то відкиньмо різний страх і сором, а з розкаяним серцем прийдімо до купелі очищення.

Дбаймо про свою душу не тому, що так комусь треба чи комусь так подобається, а тому, що це необхідно саме для нас. Не стараймося відкладати сповідь раз на рік, а чинімо це якнайчастіше для того, щоби отримати внутрішній спокій, радість у серці, і цим змогли засвідчити своє бажання жити з Господом.

диякон Михайло ВІХОТЬ
редактор

Живемо зараз у часі Великого посту, який готує кожного з нас до світлого Христового Воскресіння. Час посту -це святий час, який Церква встановила для того, щоби кожна людина могла зупинитися і роздумати над своїм життям, оглянутися назад і проаналізувати свої вчинки. А, водночас, це нагода зробити певні постанови, щоби змінити своє життя на краще. Це час праці над собою. Як важливо, щоби він не пройшов даремно.

У час Великого посту Церква закликає своїх вірних приступити до Святої Тайни сповіді -джерела очищення від гріховного бруду. І, дійсно, багато людей саме в цей омивають свою душу.

Але постає питання, чи дійсно сповідь раз на рік є достатньою для того, щоби належно вести духовне життя? Чи не

Триває час Великого Посту і в цей період ми молимося богослужінням, які характерні саме для цього часу. Серед них і Літургія Напередосвячених дарів.

Богослужіння Великого посту спонукають до застанови і покаєння.

стор. 2

Імператор Костянтин дозволив християнам відкрито і законно молитись на території Римської імперії у 313 році після 250-ти років переслідування. У 335 році він побудував Храм Гробу Господнього .

стор. 3

До уваги жертводавців!

Поширюючи Слово Боже серед молодих людей, бажаємо знайти жертводавців, які б посприяли у виданні наступних випусків газети.

Наш розрахунковий рахунок
№ 26006340312671 МФО 325019
код 25789939 Укрсоцбанк

Отримати газету можна за
адресою: м.Івано-Франківськ,
вул. Гарбарська, 20.

Довідки по телефону:
03422 731746; 0949224746

**Якщо у вас є цікава інформація,
з якою ви хотіли б поділитися з
іншими читачами, то заходьте
до нас у редакцію або пишіть
на e-mail:**

svitlo_pravdy@il.if.ua

**Дізнавайтеся цікаві новини із
сайту Молодіжної комісії за
адресою:**

www.mkugkc.if.ua

**Ми дякуємо друкарні
"Місто НВ" за безкоштовний
друк даного номеру газети**

**ДРУКАРНЯ
МІСТО НВ**

**м. Івано-Франківськ,
вул. Незалежності, 53
тел. (0342) 55-94-93**

Хіба це не дивно, що ви повинні знати про захід в церкві за 2-3 тижні до нього, щоби включити його до свого щоденного списку справ, але ви можете владнати цю проблему для інших подій в останню хвилину?

стор. 4

Зараз триває Великий Піст, і в цей період ми молимося богослужінням, які характерні саме для цього часу. Серед них і Літургія Напередосвячених Дарів.

Богослужіння Великого посту, які постійно спонукають до застанови і покаяння, зображають стан душі, яка кається і плаче про свої гріхи. Цьому відповідає і зовнішній образ здійснення богослужіння у часі посту. Шосереді і щоп'ятниці здійснюють Літургію Напередосвячених Дарів.

Перша і основна характеристика Літургії Напередосвячених Дарів - це вечірне богослужіння, точніше, причастя після вечірні. У ранні часи церковної історії це богослужіння не мало своєї теперішньої урочистості, і його зв'язок з Вечірнею був ще більш очевидним. Євхаристія - завжди закінчення приготування і звершення очікування, а через те, що в Церкві піст є найголовнішим виявом приготування, то досконалий піст увінчується Причастям після вечірні.

Літургія Напередосвячених Дарів стала характерною особливістю лише Великого посту, і поволі, під впливом великопосного богослужбового духу, вона здобула ту неповторну красу і урочистість, що становлять духовну вершину великопосного богослужіння.

Під час читання цих псалмів священник бере Агніця (Святі Дари), освяченого попередньої неділі, і кладе його на дискос. Потім, після перенесення дискосу з престолу на жертovníк, він наливає вино в чашу і покриває Святі Дари, як це звичайно робиться перед Літургією. Слід зазначити, що все це чиниться мовчки, без жодних молитов священника. Устав наголошує цю особливість: всі молитви вже були прочитані на недільній Літургії.

Після малого входу і співу "Світло Тихе..." читають дві вказані на цей день паремії, тобто читання із Старого Завіту, взяті з Книг Буття і Приповідок. Поміж цими читаннями (пареміями) здійснюється обряд, що нагадає намті часи, коли Великий піст головним чином був присвячений приготуванню оглашених до Хрещення. Під час читання першої паремії з Книги Буття священник ставить запалену свічку на Євангеліє, що лежить на престолі; після закінчення читання він бере свічку і кадило й благословляє моліль-

(140), що починається словами: "Нехай направиться молитва моя, як кадило перед Тобою...".

І ось настає урочиста мить перенесення Святих Дарів на престол. Зовні цей вхід подібний на

Великий вхіду Літургії, але за сутністю і духовним значенням він, звісно, інший. У повному євхаристійному богослужінні великий вхід - це перенесення (приносе-

Великий вхід виник з потреби перенесення Напередосвячених Дарів, котрі до цього перебували не на престолі, а зберігалися в певному особливому місці, іноді навіть не в храмі.

ння) ще не освячених Дарів: Церква приносить себе, своє життя, життя своїх вірних і все творіння Боже у жертву Богу, включаючи цю жертву в єдину і досконалу Жертву Самого Христа. Згадуючи Христа, Церква згадає всіх тих, кого Він покликав для їх відкуплення і спасіння. На Літургії Напередосвячених Дарів немає ні жертви, ні Євхаристії, ні освячення, проте нам відкривається і стає явною таємниця присутності Самого Христа.

Великий вхід виник з потреби перенесення Напередосвячених Дарів, котрі до цього перебували не на престолі, а зберігалися в певному особливому місці, іноді навіть не в храмі. Перенесення Дарів, природно, вимагає виняткової урочистості, адже в богослужінні воно символічно зображує явлення Христа і звершення Пасхи, молитви і чекання,

Про Літургію Напередосвячених Дарів

Богослужіння розпочинається з Великої Вечірні, однак перший поклик священника той самий, що і на Літургії: "Благословенне Царство Отця й Сина і Святого Духа..."; отже все богослужіння звернене до надії Царства, воно є тим духовним очікуванням, яке визначає також собою увесь Великий піст. Далі, як заведено, йде вечірній псалом (103): "Благослови, душе моя, Господа...", велика ектезія і 18 катизма (частина) Псалтиря. Цю катизму читають кожного дня тижня Великого Посту. Вона складається з псалмів 119-133, що їх називають "піснями сходження". Ці псалми співали на сходах Єрусалимського храму, піднімаючись ними. Це пісня людей, що зібралися для молитви й готуються до зустрічі з Богом: "Зрадів я, як мені сказали: "Підемо в дім Господній" (Пс. 121:1) - "Благословіте Господа, усі Господні слуги, що по ночах стоїте у Господньому домі. Піднесіть руки ваші до святині і благословіть Господа! Нехай благословить тебе Господь із Сіону, Він, що створив небо й землю!" (Пс. 133).

ників, проголошуючи: "Світло Христове просвітлило всіх!" Свіча - символ Христа, Світла світу. Те, що свічу ставлять на Євангеліє під час читання Старого Завіту, означає, що все пророцтво справдилося у Христі, Котрий просвітив Своїх учнів, щоб вони "розуміли Писання". Старий Завіт веде до Христа так, як Великий Піст веде до просвічення тих, хто охрептується. Світло Хрещення, що поєднує оглашених з Христом, відкриває їх розум для осягнення науки Христової.

Літургія Напередосвячених Дарів стала характерною особливістю лише Великого посту, і поволі, під впливом великопосного богослужбового духу, вона здобула ту неповторну красу і урочистість, що становлять духовну вершину великопосного богослужіння.

Після другого читання зі Старого Завіту, співаються п'ять віршів із вечірнього псалому

наближення сподіваного порятунку, втіхи і радості.

"Нині сили небесні з нами невидимо служать, ось бо входить Цар Слави, ось Жертва Тайна звершена супроводиться в славі. З вірою і любов'ю приступімо, щоб нам причасниками життя вічного стати. Алілуя, алілуя, алілуя".

Святі Дари тепер перенесені на престол, а всі готуються до Причастя.

Далі йде молитва Господня "Отче наш", яка завжди завершує наше приготування до Причастя. Промовляючи молитву Христа, ми тим самим приймаємо Його Дух, волно, бажання, життя, як наші власні.

Розпочинається Причастя під спів причасного вірша: "Спожійте і збагніте, який добрий Господь".

Богослужіння закінчується і священник проголошує: "В мирі вийдім". Остання заамвонна молитва підводить підсумок значимості цього богослужіння, цього вечірнього Причастя, задля нашого подвигу у час посту.

www.oranta.org/index.php

Історія Хресної Дороги

Історія Хресної дороги розпочалась в часи, коли паломники вперше змогли відкрито їхати до Єрусалиму і пройти тим шляхом, яким ішов Ісус у Страсну П'ятницю.

Імператор Костянтин дозволив християнам відкрито і законно молитись на території Римської імперії у 313 році після 250-ти років переслідування. У 335 році він побудував Храм Гробу Господнього.

Процесії паломників до храму, особливо в час Страсного Тижня, розпочались незабаром після того, як завершилось будівництво храму.

Згодом паломники встановили фіксований маршрут від руїн фортеці Антонія, де був зал суду Пилата, до Храму Гробу Господнього. Цей маршрут через стару частину Єрусалиму був прийнятий, як шлях, яким Ісус ішов на смерть і залишається незмінним до сьогодні. Він відомий як Via Dolorosa, в перекладі з латинської - "страсна дорога."

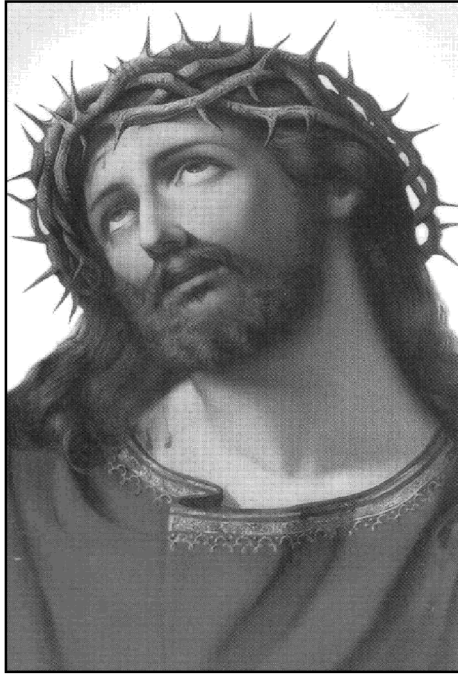
Вздовж дороги визначили стації, щоб

В багатьох випадках, паломники могли лише здогадуватись, де відбувались певні події, оскільки Єрусалим був майже повністю зруйнований Римськими військами у 70 році.

відзначати певні події на шляху до Голготи. В багатьох випадках, паломники могли лише здогадуватись, де відбувались певні події, оскільки Єрусалим був майже повністю зруйнований Римськими військами у 70 році. Паломники привозили масло з лампадок, які горіли навколо гробу Ісуса і різні реліквії зі святих місць, і деколи намагались відтворити в Європі те, що бачили в Святій Землі. Мусульманське завоювання Палестини в сьомому столітті зробило такі святині більш важливими, оскільки подорожі до Святої Землі стали небезпечними.

Набожності Хресної дороги розпочались після 1342 року, коли монахи францисканського ордену отримали під опіку священні місця в Святій Землі. Після того францисканців часто асоціюють із цими набожностями. Протягом довгих років, церковні правила вимагали, щоб набір стацій був погоджений францисканцями.

Кількість стацій часто змінювалась, деякі зразки нараховують навіть 37. Термін "стації" для опису Хресної дороги був вперше

використаний в розмові англійського паломника Вільяма Вея, який відвідав Святу Землю двічі у 15-му столітті.

Традиційні 14 стацій включають: Ісуса засуджують на смерть; Ісус бере свій хрест; Ісус падає перший раз; Ісус зустрічає свою матір; Симон з Кириної несе хрест; Вероніка витирає лице Ісуса; Ісус падає другий раз; Ісус зустрічає дочку Єрусалимських; Ісус падає третій раз; Ісуса роздягають; Ісуса прибивають до хреста; Ісус розп'ятий; Ісуса знімають з хреста; тіло Ісуса кладуть до гробу.

Третя, четверта, шоста, сьома і дев'ята стації конкретно не описані в Святому Письмі, а також опис 13-ої стації Св. Альфонса не вказує, як тіло Ісуса покладене в руки його матері.

Для того, щоб зробити текст більш узгодженим із біблійними даними, папа Іван

Набожності Хресної дороги розпочались після 1342 року, коли монахи францисканського ордену отримали під опіку священні місця в Святій Землі. Після того францисканців часто асоціюють із цими набожностями.

Павло II ввів Біблійну Хресну дорогу на Велику П'ятницю у 1991 році, і провадив її кожного року в Колізеї в Римі. Папа Бенедикт

XVI затвердив її для розважань та публічних відправ у 2007 році.

Ця версія містить такі стації: Ісус в Гетсиманському саду; Ісуса після зради Юди заарештовують; Ісуса звинувачує Синедрион; Петро відрікається Ісуса; Пилат судить Ісуса; Ісуса бичують і вдягають у терновий вінок; Ісус бере свій хрест; Симеон допомагає Ісусові нести хрест; Ісус зустрічає дочку єрусалимських; Ісус розп'ятий; Ісус обіцяє місце в Царстві розбійнику; Ісус довіряє Марію та Івана один одному; Ісус помирає на хресті; Ісуса кладуть до гробу.

У францисканців є давня традиція проходити Стаціями в Колізеї по п'ятницях. Іван Павло II вніс цю церемонію до свого розкладу щороку на Велику П'ятницю. Він сам ніс хрест від стації до стації до часу, поки хвороба не обмежила його сили. Перед смертю в 2005 році, він

Більше 2-ох мільйонів людей взяли участь у процесії, а близько 500 мільйонів зі всього світу спостерігали по телебаченню. Це, мабуть, найбільше зібрання для проходження Хресної дороги за всю історію.

спостерігав за процесією зі своєї приватної каплиці у Ватикані.

Папа Бенедикт XVI продовжив цю традицію. Кожного року різних людей запрошують написати тексти розважань для стацій. В минулому авторами текстів для Папи були навіть кілька некатоліків. Іван Павло II сам написав текст у 2000 році і використовував традиційні стації.

Тринадцять спеціально сконструйованих біблійних стацій були споруджені навколо міста

Сідней в Австралії 27 липня 2008 року для проходження Хресної дороги під час Світового дня молоді. Вони розпочались з останньої вечері біля Храму Св. Марії і страстей в саду Парку Доміан, і закінчились біля порту Дарлінг, де захід сонця освічував три хрести.

Більше 2-ох мільйонів людей взяли участь у процесії, а близько 500 мільйонів зі всього світу спостерігали по телебаченню. Це, мабуть, найбільше

зібрання для проходження Хресної дороги за всю історію.

www.christusimperat.org

Моці апостола Петра у м. Івано-Франківську

Протягом тижня з 21 по 28 березня 2010 р.Б. у катедральному Соборі святого Воскресіння УГКЦ м. Івано-Франківська будуть виставлені для молитовного почитання моці святого верховного апостола Петра, привезені з Риму. Після відправлення Божественних Літургій буде уділятися благословення святим миром.

Хресний хід у Дем'янів Лаз

У четвер, 25 березня, відбудеться піший екуменічний хресний хід в Дем'янів Лаз і молитовна хресна дорога, на яку запрошуємо учнів та студентів навчальних закладів. Основним гаслом цьогорічного хресного походу буде:

"Молодь - за майбутнє України"
У програмі:

15:00 год. -збір і реєстрація учасників біля новозбудованої Церкви в районі Пасічна "АС-2" та вступне слово і благословення священника на піший похід до Дем'янового Лазу;

15:15 год. -організований вихід за участю студентів івано-франківської Духовної Семінарії (УГКЦ) із роздумами про хрести і терпіння українського народу;

17:30 год. -закінчення Хресної Дороги, молитва за єдність українського народу.

Запрошуємо всіх!

**Фестиваль
Христового міста
Івано-Франківська
"Вгору серця -
2010"**

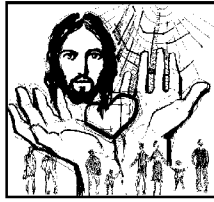
6 травня 2010 р.

тел. +38 097 9215937

+38 093 4688587

e-mail: VgoruCersja@gmail.com

Про що ви запитали би Ісуса Христа?

В опитуванні, яке проводив серед італійської молоді католицький туринський рух Sermig, одне з питань звучало так: "про що ви запитали би Ісуса Христа, якби мали можливість з Ним поговорити?". Більшість відповідей були такі: Чому люди помирають? Який сенс має мое життя? Чому існує зло? Чому вмирають молоді люди? Що на мене чекає після смерті? Чому я взагалі існую?

За словами теолога Віто Манкузо, який прокоментував це опитування на сторінках римської газети "La Repubblica", питання, поставлені молодими італійцями "скоріше до Ісуса, як Сина Божого, Бога, Абсолюта, ніж до Ісуса, як історичної постаті".

"Богослов'я та проповідь Церкви сьогодні зосереджені на історичному Ісусі, на Його життю, Його діях, Його смерті і Воскресінні (...) Натомість питання молоді ясно показують, що сучасні люди не зацікавлені у далекій історії, яка з кожним роком стає все більш віддаленою, але зацікавлені сенсом життя, тут і тепер", - пише Віто Манкузо.

www.catholic-media.org

**Молодіжна
комісія спільно
з Паломницьким
центром
Івано-
Франківської
єпархії УГКЦ**

організують такі проці по святих
місяцях Європи:

27 квітня - 7 травня 2010 р.Б.:

**Івано-Франківськ-Краків-Ченстохова -
Мюнхен (можливість відвідати могилу
Степана Бандери) -Рим -Ватикан -
Венеція-Відень-Івано-Франківськ**
Звертайтеся за
адресою:

м. Івано -Франківськ,
вул.Гарбарська, 20.
Тел. 03422 73-17-46
або 094-922-47-46

e-mail:
svitlo_pravdy@il.if.ua
www.mkugkc.if.ua

Хіба це не дивно?

•Хіба це не дивно, що 20-гривнева банкнота здається такою великою сумою, коли жертвуєте її в церкві, але такою невеликою, коли ходите по крамницях?

•Хіба це не дивно, що 2 години в церкві здаються такими довгими і такими короткими, коли ви дивитесь гарне кіно?

•Хіба це не дивно, що важко знайти слова для молитви, але це зовсім не проблема, коли ви розмовляєте з другом?

•Хіба це не дивно, що важко і нудно прочитати один розділ з Біблії, але так легко прочитати 100 сторінок популярного роману?

•Хіба це не дивно, що кожен бажає отримати квитки на перші ряди на концертах або іграх, але роблять все можливе, щоби стояти позаду в церкві?

•Хіба це не дивно, що ви повинні знати про захід в церкві за 2-3 тижні до нього, щоби включити його до свого щоденного списку справ, але ви можете владнати цю проблему для інших подій в останню хвилину?

•Хіба це не дивно, коли важко вивчити слово Боже, щоби поділитися ним з іншими, але так легко вивчити, зрозуміти, поширити і повторити плітки?

•Хіба це не дивно, що ми віримо всьому, про що говорять журнали і газети, але не довіряємо словам з Біблії?

•Хіба це не дивно, що кожен хоче для себе місце на небі, але не кожен хоче робити щось, щоби туди потрапити?

•Хіба це не дивно, що ми надсилаємо всілякі жарти по e-mail і вони одразу передаються іншим, але коли збираємося надіслати повідомлення про Бога, то перш ніж поділитися цим з іншими, ми двічі розміркуємо?

Дивно, чи не так?

«Світло правди» - видання Молодіжної Комісії
Івано-Франківської єпархії УГКЦ
наша адреса: УКРАЇНА, 76019, м. Івано-Франківськ
вул. Гарбарська, 20 тел. 73-17-46
тел. моб. 094-922-47-46
розрахунковий рахунок № 26006340312671
МФО 325019 код 25789939 Укрсоцбанк
e-mail: svitlo_pravdy@il.if.ua
www.mkugkc.if.ua

Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати текст.

За достовірність інформації відповідає її автор
Тираж 2000 примірників

Голова Молодіжної Комісії - о. Віталій Дем'янець
Заступник голови Молодіжної Комісії - о. Іван Сас
Редактор - диякон Михайло Віхоть